

प्राणप्रदानजंत्वत्तोमयिसौहृदमागतं ॥ धर्मज्ञोस्मि गुणज्ञोस्मि कृतज्ञोस्मि विशेषतः ॥ ८७ ॥ मित्रेषु वत्सलश्चास्मि त्वद्भक्तश्च विशेषतः ॥ तस्मादेवं पुनः साधो
मय्याचरितुमर्हसि ॥ ८८ ॥ त्वया हि वाच्यमानो हं जह्यां प्राणान्संबंधवः ॥ विश्रंभो हि बुधैर्दृष्टो मद्दिधेषु मनस्विषु ॥ ८९ ॥ तदेतद्धर्मतत्त्वज्ञानत्वं शं कितुमर्हसि ॥
इति संस्तुयमानोऽपि मार्जारिणः समूषिकः ॥ ९० ॥ मनसा भावगंभीरो मार्जारं वाक्यमब्रवीत् ॥ साधुर्भवान्श्रुतार्थोस्मि प्रिये च न च विश्वसे ॥ ९१ ॥ संस्तवैर्वा
धनौघैर्वा नाहं शक्यः पुनस्त्वया ॥ न त्वमित्रे वशं यांति प्राज्ञानिष्कारणं सखे ॥ ९२ ॥ अस्मिन्नर्थे च गाथेन बोधोशनः साकृते ॥ शत्रुसाधारणे कृत्ये कृत्वा संधिं बली
यसा ॥ ९३ ॥ समाहितश्चरेद्युक्त्या कृतार्थश्च न विश्वसेत् ॥ न विश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ ९४ ॥ नित्यं विश्वासयेदन्यान्परेषां तु न विश्वसेत् ॥ त
स्मात्सर्वस्ववस्थानुरक्षेज्जीवितमात्मनः ॥ ९५ ॥ द्रव्याणिसंततिश्चैव सर्वं भवति जीवतः ॥ संक्षेपो नीतिशास्त्राणामविश्वासः परोमतः ॥ ९६ ॥ नृषु तस्मादवि
श्वासः पुष्कलं हितमात्मनः ॥ वध्यं ते न त्वविश्वस्ताः शत्रुभिर्दुर्बला अपि ॥ ९७ ॥ विश्वस्तास्तेषु वध्यं ते बलवंतोऽपि दुर्बलैः ॥ त्वद्दिधेभ्यो मया त्वात्मारक्ष्यो मार्जारः सर्व
दा ॥ ९८ ॥ रक्षत्वमपि चात्मानं चांडालाज्जाति किल्बिषात् ॥ स तस्य ब्रुवतस्त्वेवं संत्रासाज्जातसाध्वसः ॥ ९९ ॥ शाखां हित्वा जवेनाशु मार्जारः प्रययौ ततः ॥ ततः
शास्त्रार्थतत्त्वज्ञो बुद्धिसामर्थ्यमात्मनः ॥ २०० ॥ विश्राव्य पलितः प्राज्ञो बिलमन्यज्जगाम ह ॥ एवं प्रज्ञावता बुद्ध्या दुर्बलेन महाबलाः ॥ १ ॥ एकेन बहवोऽमित्राः
पलितेनाभिसंधिताः ॥ अरिणापि समर्थेन संधिं कुर्वीत पण्डितः ॥ २ ॥ मूषिकश्च विडालश्च मुक्तावन्योन्यसंश्रयात् ॥ इत्येवं क्षत्रधर्मश्च मयामार्गेषु दर्शितः ॥ ३ ॥
विस्तरेण महाराज संक्षेपमपि मे शृणु ॥ अन्योन्यकृतवैरौ तु चक्रतुः प्रीतिमुत्तमां ॥ ४ ॥ अन्योन्यमभिसंधातुं संवभूवतयोर्मतिः ॥ तत्र प्राज्ञो भिसंधत्ते सम्यक् बुद्धिस
माश्रयात् ॥ ५ ॥ अभिसंधीयते प्राज्ञः प्रमादादपि वा बुधैः ॥ तस्मादभीतवद्भीतो विश्वस्तवदविश्वसन् ॥ ६ ॥ न त्वप्रमत्तश्चलति चलितो वा विनश्यति ॥ कालेन
रिपुणा संधिः काले मित्रेण विग्रहः ॥ ७ ॥ कार्य इत्येव संधिज्ञाः प्राहुर्नित्यं नराधिप ॥ एतज्ज्ञात्वामहाराज शास्त्रार्थमभिगम्य च ॥ ८ ॥ अभियुक्तः प्रसन्नश्च प्राग्भ
यादभीतवच्चरेत् ॥ भीतवत्संनिधिः कार्यः प्रतिसंधिस्तथैव च ॥ ९ ॥ भयादुत्पद्यते बुद्धिरप्रमत्ताभियोगतः ॥ न भयं विद्यते राजन्भीतस्यानागते भये ॥ २१० ॥
अभीतस्य च विश्रंभात्सु महज्जायते भयं ॥ अभीश्चरतियो नित्यं मंत्रोदेयः कथंचन ॥ ११ ॥ अविज्ञानाद्विविज्ञातो गच्छेदास्पददर्शिषु ॥ तस्मादभीतवद्भीतो
विश्वस्तो बह्वविश्वसन् ॥ १२ ॥ कार्याणां गुरुतां प्राप्य नानृतं किंचिदाचरेत् ॥ एवमेतन्मया प्रोक्तमिति हासं युधिष्ठिर ॥ २१३ ॥